

Juryrapport beste politicus van Rotterdam 2018

Raadslid worden doe je niet zomaar. Toch krijgen lokale politici die zich vier jaar lang inzetten voor de plaatselijke publieke zaak vaak niet de lof die ze verdienen. Met de verkiezing van beste politicus willen we graag juist al die hardwerkende raadsleden in het zonnetje zetten.

Met de verkiezing van Beste Politicus van Rotterdam vragen we aandacht voor het belang van lokale politiek. We geven de raadsleden een podium om hun vak en hun verdiensten van de afgelopen periode aan een breder publiek te laten zien. Nu steeds meer taken op de schouders van gemeenten rusten, zijn goede raadsleden immers belangrijker dan ooit.

Een vakjury, bestaande uit Antti Liukku (AD), Monica Beek (AD), Ties Joosten (FTM), Rachid Benhammou (Open Rotterdam), Mirjam de Winter (o.a. NRC) en Ewoud Kieviet (RTV Rijnmond), had de moeilijke taak drie genomineerden te kiezen.

Wij menen dat de drie genomineerde kandidaten staan voor wat goed raadswerk vermag: een sterk ontwikkelde visie hebben op de Rotterdamse samenleving, deze in woord en daad, in én om de raadszaal aan de man brengen en middels het raadswerk (debat, moties en amendementen) een onmiskenbare invloed hebben op het gemeentelijk beleid.

Van raadsleden mag worden verwacht dat ze hun mogelijkheden in het gemeentelijk bestel kennen, hun raadsinstrumenten strategisch inzetten, support voor hun standpunt organiseren, hun eigen argumenten op een rijtje hebben en ook de argumenten en standpunten van anderen analyseren en het in hun voordeel gebruiken. Want als raadslid moet je niet alleen de kunst van het overtuigen maar ook die van het verleiden verstaan.

Daarnaast heb je als raadslid ook een voorbeeldfunctie, derhalve hebben we ook in onze beoordeling ook meegewogen of de raadsleden eer doen aan het ambt volksvertegenwoordiger en de integriteit van het openbaar bestuur.

Wij zijn er van overtuigd dat deze drie genomineerden het beste in de Rotterdamse raadsleden vertegenwoordigt op dit moment.

Ellen Verkoelen, 50 PLUS

Waar de ouderenpartijen in 2014 geen zetel bemachtigden, wist Ellen Verkoulen er met 50PLUS bij de laatste verkiezingen dit jaar er wél een te behalen. Ze verenigde de eerder zo ruziënde achterban en zorgde er voor dat er als één team campagne werd gevoerd.

In de raadzaal lijkt emotie haar belangrijkste wapen. Haar morele verontwaardiging zet ze om in een, laten we zeggen, onmiskenbaar eigen geluid. Letterlijk én figuurlijk. Daarmee lijkt de ene zetel van de 50PLUS er soms voor drie te wegen. Zeker op financieel beleid houdt ze college én de rest van de raad scherp. Dat het haar om het vak politicus gaat – en niet alleen het partijbelang – laat ze zien als waardig voorzitter van de commissie Wonen.

Ook naast het raadswerk is Verkoulen een gedreven politica. Ze spant zich vrijwillig in bij menig activiteit en lijkt soms wel 24-uur per dag bezig.

Stephan van Baarle, DENK

Slechts 26 jaar, was hij toen hij als een van de jongste raadsleden én voor een nieuwkomende partij de Rotterdamse raadzaal zijn zetel innam. Een scherpe debater, politiek behendig en uitstekende campaigner op sociale media.

In campagnetijd was hij een geduchte vijand van Leefbaar-lijsttrekker Eerdmans, met wie hij maar graag de verbale strijd aan ging. Nu hun beider partijen veroordeeld zijn tot de oppositiebanken in de soms gespleten opererende Rotterdamse raad weet Van Baarle Leefbaar ook te vinden, maar

nu om als medestander om het tegen de nieuwe gezamenlijke vijand op te nemen: het college en de coalitie.

Met zijn gepassioneerde optredens in de raad, moet Van Baarle vooral voor de PvdA een *pain in the ass* zijn. Maar zijn sterkte blijkt pas echt uit zijn creativiteit; met de vlaggenmotie wist hij knap en uit onverwachte hoek doel te treffen.

Vincent Karremans, VVD

Vrijwel niemand kende Vincent Karremans, toen hij als lijsttrekker 'van buiten' aantrad. Inmiddels is hij een bekend gezicht en is hij een van de bekendste Rotterdamse politici. Met een zelfverzekerde uitstraling lukte het hem zijn boodschap vlot over te brengen. Met lef – en gevoel voor ironie – trad hij op in een gedurfd campagnefilmpje.

Als lijsttrekker van niet eens de grootste fractie in de raad speelde Vincent een leidende rol in een coalitieonderhandeling die op z'n minst woelig genoemd mag worden. Het lukte hem om een brug te slaan naar wat niet als de meest natuurlijke partners van zijn partij beschouwd kunnen worden.

Ook in de raadzaal toont Karremans zijn retorisch talent. Hij zoekt de confrontatie met zijn politieke tegenstanders en verdedigt het collegeakkoord met verve. Van zijn relatieve onbekendheid met het politieke vak is al na minder dan een jaar niks meer te merken.